

KRÓLOWA ANIOŁÓW

Wietrzno, 24.06.. 2001 Nr 25 (281)

NARODZENIE ŚWIĘTEGO JANA CHRZCICIELA

ŚW. JAN CHRZCICIEL

O Świętym Janie Chrzcicielu mówią: **Anioł** zwiastujący narodzenie :⁹ Będzie to dla ciebie radość i wesele; i wielu z jego narodzenia cieszyć się będzie. ¹⁵ Będzie bowiem wielki w oczach Pana;napełniony będzie Duchem Świętym. ¹⁶ Wielu spośród synów Izraela nawróci do Pana, Boga ich; ¹⁷ on sam pójdzie przed Nim w duchu i mocy Eliasza, żeby serca ojców nakłonić ku dzieciom, a nieposłusznych - do usposobienia sprawiedliwych, by przygotować Panu lud doskonały. **Zachariasz**..⁶ A i ty, dziecie, prorokiem Najwyższego zwać się będziesz, bo pójdziesz przed Panem torując Mu drogę; ⁷⁷ Jego ludowi dasz poznać zbawienie [co się dokona] przez odpuszczenie mu grzechów, ⁷⁸ dzięki litości serdecznej Boga naszego.

Jezus Chrystus: On jest tym, o którym napisano: Oto posyłam mego wysłańca przed Tobą, aby Ci przygotował drogę, ²⁸ Powiadam wam: Między narodzonymi z niewiast nie ma większego od Jana. Łk. 7, 27, 28

Jezus zaczął mówić do tłumów o Janie: Coście wyszli oglądać na pustyni? Trzcinę kołyszącą się na wietrze? ⁸ Ale coście wyszli zobaczyć? Człowieka w miękkie szaty ubranego? Oto w domach królewskich są ci, którzy miękkie szaty noszą. ⁹ Po coście więc wyszli? Proroka zobaczyć? Tak, powiadam wam, nawet więcej niż proroka. Mt 11. 7 - 9

Święty Augustyn : Nie obchodzimy urodzin żadnego innego spośród świętych; czcimy narodziny Jana, czcimy narodziny Chrystusa. Nie jest to bez znaczenia.

Dlatego antyfona dzisiejszej Mszy na wejście brzmi: „Pojawił się człowiek posłany przez Boga, Jan mu było na imię. Przyszedł on, aby zaświadczyć o światłości i przygotować Panu lud doskonały.

Życie z Jezusem

Całkowicie nowym wymiarem objawienia przyniesionego przez Chrystusa jest ukazanie Boga jako Trójcy. Ten wymiar jest tak zasadniczy i zajmuje tak ważne miejsce w życiu wiary, że kształtuje i kieruje chrześcijańskim widzeniem całej rzeczywistości, zapraszając wszystkich wierzących w Chrystusa, każdego mężczyznę i każdą kobietę, do odnalezienia i przyjęcia życia takim, jakim ono jest: jest zaś przede wszystkim doświadczeniem Trójcy. Tymczasem, jeśli nawet Trójca nie jest rzeczywistością, którą ludzie wierzący wprost odrzucają, to zapewne nie czują się przez tę prawdę zbyt ubogaceni w swoim aktualnym, odczuwanym na co dzień doświadczeniu wiary i życia. Częściej Trójca jest postrzegana jako fragment ciemnej teologicznej geometrii, w której szuka się odpowiedzi na pytanie, jak wiele osób i jak wiele natur może zaistnieć w jednym Bogu.

To rozważanie nie będzie ścisłą teologiczną refleksją na temat Trynitarnego wymiaru naszego życia. Patrząc na ukryte życie Jezusa i wychodząc nieco poza jego potoczne rozumienie, chciałbym raczej wskazać na różne możliwości pojmowania i przyjmowania naszego własnego życia w Jezusie, by w ten sposób przybliżyć nam Trynitarny wymiar zarówno objawienia przyniesionego przez Jezusa, jak i naszego codziennego chrześcijańskiego istnienia. Opiszę trzy różne, choć związane ze sobą, sposoby rozumienia ukrytego życia Jezusa; wszystkie one zostały opisane w Nowym Testamencie. Następnie wskażę na kilka możliwych odniesień do trzeciego spośród nich. Zakończę kilkoma praktycznymi uwagami, które, jak sądzę, nasuną się same w świetle tych trzech znaczeń, czy też sposobów rozumienia ukrytego życia Jezusa.

UKRYTE ŻYCIE W NAZARECIE

Mówiąc o ukrytym życiu Jezusa myślimy zazwyczaj o okresie całkiem zwykłego, codziennego życia. Jakie wiódł On przez około trzydzieści lat w Nazarecie. Patrzymy na ten czas jako na przygotowanie do pracy i publicznej misji, którym Jezus oddał się w ostatnich kilku latach swojego życia. W takim rozumieniu ukryte życie oznacza pozostawanie z dala od świata i od głównych nurtów ludzkiej aktywności. Takie rozumienie jest oczywiście prawdziwe, choć łączy się z pewną wielką tajemnicą. Jeśli bowiem zdamy sobie sprawę z wyzwania, jakie czekało na Jezusa w Jego publicznym życiu, z natężenia i zasięgu pracy apostołskiej podejmowanej w tych ostatnich trzech latach, to możemy słusznie zapytać, dlaczego czekał On tak długo z rozpoczęciem swojej misji. Wiemy jak wielu ludzi dzięki zwyczajnemu spotkaniu, dzięki osobistemu dotknięciu przez Jezusa, doświadczyło przemiany i ożywienia serc. W jak wielkim stopniu Jego życie i Jego duch udzielały się innym. A jednocześnie było wielu takich, które Jezus nie spotkał na drogach ich życia, których serc nie dotknął osobiście - po prostu dlatego, że zabrakło Mu czasu i siły; poddany był bowiem zwykłym ludzkim ograniczeniom, które nie sposób przekroczyć. Jeśli więc Jego ukryte życie nie trwałoby tak długo, czyż nie mógłby On dotknąć większej liczby ludzi, podjąć szerszą i skuteczniejszą pracę apostołską? Jest w tym jakaś zadziwiająca tajemnica, nad którą niemożemy zbyt łatwo przejść do porządku dziennego.

Tej tajemnicy nie da się przeniknąć w jakiś prosty sposób, wskazując, na przykład, na pewne szczególne relacje kulturowe w Palestynie, w I wieku naszej ery. Tajemnica wciąż pozostaje obecna. Cóż poprzez *ukryte życie* Jezusa chce nam powiedzieć Ojciec o życiu w ogóle? Słowa Jezusa wypowiedziane podczas Ostatniej Wieczerzy do Filipa są pewnym skrótem, wyrażającym najgłębszą tożsamość tego mężczyzny z Nazaretu: "Kto widzi Mnie, widzi także Ojca" (J 14,9). W pewnym sensie to stwierdzenie niczego nie wyjaśnia. Jest jednak podstawą interpretacji całego życia Jezusa. Poucza nas o tym, *kto* daje nam objawienie, oraz *kto* w zostało nam objawione; wszystko to zaś w perspektywie tego jedynego Ludzkiego życia.

Ukryte życie w Nazarecie jest wobec tego pełną, ugruntowaną w wierze wizją dotyczącą żyda w ogóle, wizją ludzkiego powołania i rzeczywistą prawdą o człowieku.

Dziś tj. 24.06.2001 r NIE-DZIEŁA UROCZYSTOŚĆ NARODZENIA św. JANA CHRZCICIELA. po południu o godz 16.00 nabożeństwo czerwcowe □ W dni powszednie Msza św. o godz. 18.00 i Litania do NSP Jezusa □ W piątek 29.06 Uroczystość św. Apostołów Piotra i Pawła, Msze św. o godz. 9.00 i o 17.00. Składka w tym dniu na potrzeby Stolicy Apostolskiej tzw. „Świętopietrze”. W tym dniu nie obowiązuje wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych □ W sobotę zakończenie nabożeństw czerwcowych □ W przyszłą niedzielę składka na potrzeby Seminarium Duchowne

W tym tygodniu za łaskę chrztu świętego dziękują : 25.06 Franciszek Czelnny, Marta Jastrzębska; 27.06 Alicja Czaja; 28.06 Piotr Godek, Renata Grad, Łukasz Porcek, Dominik Przysasz; 29.06 Piotr Longawa; 30.06 Grzegorz Włodyka.

Za łaskę sakramentu małżeństwa dziękują w rocznicę jego ślubu: 25.06 Maria i Henryk Parylak; 26.06 Michalina i Henryk Piotrowski; 27.06 Władysława i Władysław Czapka, Anna i Jerzy Rózewicz; 28-28.06 Ewa i Zdzisław Byrczek; 29.06 Władysława i Władysław Matelowski; 30-06 Wenanta i Leszek Mermion.

W rocznicę śmierci polecamy miłosierdziu Bożemu zmarłych: 25.06 + Karolina Artabuz, + Tadeusz Kozubal, + Zofia Kozubal, + Janina Pikul; 26.06 + Ferdynand Wierdak; 27.06 + Magdalena Turek; 28.06 + Władysław Zborowski; 30.06 + Lesław Rygiel, + Ks. Józef Wilk, + Maria Wójcik ; *Wieczne odpoczywanie racz im dać Panie!*

W kościele sprzątały; awaryjnie, poproszone po nabożeństwie panie Elwira Rymek, Danuta Czaja i Zenobia Jaracz **Bóg zapłać !**

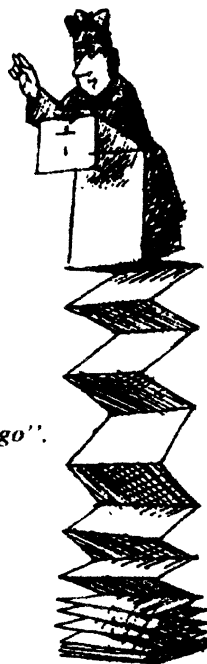
Msze św. Dziś : + Bronisława, Janina i Bronisława Smaga

1. pon. 25.06 + Tadeusz Kozubal
2. wt. 26.06. + Janina i Jan Pikul
3. śr 27. 06 + Władysław Zborowski
4. czw. 28. 06 + Władysław Czelnny
5. piąt. 29. 06 .rano + Julia i Józef Chłap
w. + Piotr Sanocki
6. sob. 30. 06 + Lesław Rygiel
- 7.n. 1.07.+ Maria i Stanisław Wójcik

Świętych Piotra i Pawła

Z góry

*„Drodzy
Parafianie!
Należy pamiętać,
że ktoś musi
stanąć
na szczycie,
bo z góry
ma się lepszy
przegląd wszystkiego”.
Ale kto staje
na szczycie,
może poczuć
się osamotniony,
choć jest na
oczach wszystkich.*

Pomoc Chrystusa wspierała **Piotra**, obdarzała mocą wiary i wytrwałości. z której Kościół czerpie odwagę i pewność: „umacniaj swoich braci”.

Z jaką nikczemną jasnością snuje szatan swoje wypadki przeciw naszej wierze katolickiej • Odpowiadajmy mu zawsze, nie wdając się w dyskusję: „ Jestem synem Kościoła”.

List apostolski
Novo Millennio Ineunte
Ojca Świętego Jana Pawła II

do biskupów, duchowieństwa i wiernych na zakończenie Wielkiego Jubileuszu Roku 2000

Do Biskupów, do Kapłanów i Diakonów, do Zakonników i Zakonnic oraz wszystkich Wiernych, c.d.

Niech zatem także naszym udziałem stanie się doświadczenie uczniów, opisane w ewangelicznej relacji o cudownym połowie: «Całą noc pracowaliśmy i nieśmy nie ulowili» (Łk 5,5). W takim momencie potrzebna jest wiara, modlitwa i dialog z Bogiem, aby serce otworzyło się na strumień łaski, a słowo Chrystusa mogło przeniknąć nas z całą swoją mocą: *Duc in altum!* W czasie tamtego połowu to Piotr wypowiedział słowa wiary: «na Twoje słowo zarzucę sieć» (*tamże*). Na początku nowego tysiąclecia pozwólcie Następcy Piotra wezwać cały Kościół do takiego aktu wiary, który wyrazi się przez odnowę życia modlitewnego.

Słuchanie słowa Bożego

39. Nie ulega wątpliwości, że tego pierwszeństwa świętości i modlitwy nie można urzeczywistnić inaczej, jak tylko przez ciągłe powracanie do *sluchania słowa Bożego*. Od kiedy Sobór Watykański II podkreślił kluczową rolę słowa Bożego w życiu Kościoła, poczyniono z pewnością wielkie postępy w praktyce wytrwałego słuchania i wnikliwego odczytywania Pisma Świętego. Przyznano mu należne, zaszczytne miejsce w publicznej modlitwie Kościoła. Powszechnie odwołują się dziś do niego jednostki i wspólnoty. Również wielu świeckich oddaje się jego lekturze, korzystając z cennej pomocy opracowań teologicznych i biblijnych. Przede wszystkim zaś samo dzieło ewangelizacji i katechezy czerpie żywotne soki właśnie z tej więzi ze słowem Bożym. Należy ją umacniać i pogłębiać, drodzy Bracia i Siostry, także poprzez rozpowszechnianie księgi Pisma Świętego w rodzinach. Konieczne jest zwłaszcza, aby słuchanie słowa Bożego stawało się żywym spotkaniem, zgodnie z wiekował nadal aktualną tradycją *lectio divina*, pomagającą odnaleźć w biblijnym tekście żywe słowo, które stawia pytania, wskazuje kierunek, kształtuje życie.

Głoszenie słowa Bożego

40. Mamy karmić się słowem, aby być «sługami Słowa» w dziele ewangelizacji. Jest to z pewnością jedno z najważniejszych zadań, stojących przed Kościołem na progu nowego tysiąclecia. Nawet w krajach, gdzie Ewangelia dotarła wiele wieków temu, przestało już istnieć «społeczeństwo chrześcijańskie»), które mimo licznych ułomności, jakie cechują wszystko, co ludzkie, odwoływało się jednoznacznie do wartości ewangelicznych. Dzisiaj trzeba odważnie stawić czoło sytuacji, która staje się coraz trudniejsza i bardziej zróżnicowana w związku z globalizacją oraz powstawaniem nowych i zmiennych współzależności między narodami i kulturami. Wielokrotnie w minionych latach przypomniałem wezwanie do *nowej ewangelizacji*. Ponawiam je i teraz, pragnąc przede wszystkim wskazać, że musimy na nowo rozniecić w sobie pierwotną gorliwość i pozwolić, aby udzielił się nam zapal apostolskiego przepowiadania, jakie wzięło początek z Pięćdziesiątnicy. Powinniśmy wzbudzić w sobie płomiennego ducha św. Pawła, który wołał: «Biada mi, gdybym nie głosił Ewangelii!» (I Kor 9,16).

Ten zapal z pewnością pobudzi Kościół do nowej aktywności misyjnej, której nie będzie można powierzyć jedynie wąskiej grupie «specjalistów», ale będzie ona wymagać odpowiedzialnego udziału wszystkich członków Ludu Bożego. Kto prawdziwie spotkał Chrystusa, nie może zatrzymywać Go dla siebie, ale winien Go głosić. Potrzeba nowego rozmachu w apostołstwie, które byłoby przeżywane jako *codzienne zadanie wspólnot i grup chrześcijańskich*. Winno się to jednak dokonywać z zachowaniem należytego szacunku dla niepowtarzalnego doświadczenia każdego człowieka oraz z wrażliwością na różne kultury, w których ma zostać zaszczepione chrześcijańskie orędzie, tak aby specyficzne wartości każdego narodu nie zostały przekreślone, lecz oczyszczone i w pełni rozwinięte.

Chrześcijaństwo trzeciego tysiąclecia będzie musiało coraz lepiej zaspokajać *tapotrzebę inkulturacji*. Pozostając w pełni sobą i dochowując bezwarunkowej wierności orędziu ewangelicznemu i kościelnej tradycji, będzie przybierało także oblicze różnych kultur i narodów, w których zostanie przyjęte i zaopieści korzenie. c.d.n.